

IVAN TOMIČEVIĆ: NOVINE

Zec je negdje pronašao novine i odnio ih medi. Medo ih je prolistao i pažljivo pročitao članak po članak. Na kraju je razočarano rekao:

- To nije u redu. Pišu o svemu i svačemu, o važnome i nevažnome, a o nama niti riječi. To stvarno nije u redu.

Uzeo je papir i olovku, sjeo i napisao pismo. Poslije deset dana pojavio se novinar. Zahvalio se medi za pismo i još dodao.

- Pa ovdje je stvarno predivno. O tome zbilja treba pisati u novinama.

Onda je marljivo zapisivao sve što je vidio ili čuo iz razgovora sa stanovnicima šume. Na kraju ih je sve fotografirao. Među, zeca, jelena, lisicu, vjevericu, sovu...

Medo je ponosno listao najnoviji broj novina gledajući članak i slike o njima i njihovoj šumi. I drugi su također bili sretni i ponosni. Jedino zec nije bio zadovoljan kako je ispao na slici zbog frizure.

No, kako mnogi čitaju novine, uskoro su ih počeli posjećivati ljudi, želeći vidjeti i doživjeti sve ono o čemu su čitali. U početku nije dolazilo mnogo ljudi, pa je medi i društvu bio užitak biti u središtu pozornosti, ali svakim danom dolazilo je sve više posjetitelja pa je nastala gužva. Mnogo ljudi je ostavljalo i mnogo smeća, pa se i krajolik počeo lagano mijenjati.

- Moramo nešto poduzeti! – rekao je medo zaželjvši se mira i starog dobrog života.

Odlučili su ispričati priču o tajanstvenom čudovištu koje se iznenada pojavljuje, vjerujući da će strah otjerati goste. Ali to je samo pojačalo zanimanje, tako da je nagrnulo još više posjetitelja željnih slave i uzbuđenja.

Stanovnicima šume život je postao nesnosan. Od danonoćne gužve i buke više nisu mogli normalno ni jesti, ni spavati, niti bilo što drugo raditi. Zato odlučiše otići i pronaći novo mjesto za dom. A medo se zarekao da nikada više neće imati posla s novinama, čak što više, neće ih ni uzeti u ruke.

